

[Maisted]

de forkælede af vennerne i enhver henseende. Derfor kan de få disse bevillinger, der ikke er plads til hos andre offentlige institutioner. De har selvfølgelig også magt til at bestemme, hvornår gallupallet skal gå 2 pct. op for et eller andet parti. De har også magt til at få påvirket meningsdannelsen f.eks. om u-landsbistand. Så sender de bare en eller anden TV-medarbejder på rejse med kamera – på ferierejser nogle gange med kamera og med en båndoptager med – og så viser de selvfølgelig den danske befolkning billeder af sultne børn ude fra Vietnam eller Kampuchea, eller hvor det nu er henne. Så er der intet at sige til, at den danske befolkning dagen efter siger: ja, selvfølgelig vil vi være med til støtte u-landsbistanden. Det har bare intet med sagen at gøre. Men sådan arbejder man.

De er monopoliserende, og de er manipulerende med den danske befolkning. Vi får selvfølgelig aldrig ændret disse forhold, før vi får brudt statsmonopolet. Jeg tvivler på – med den holdning, som det radikale venstre har lagt for dagen her – at vi nogen sinde får brudt dette statsmonopol.

Man kan give bevillinger til alle de små lokalradioer, der kan sende, hvad man ellers har lyst til, det spiller overhovedet ingen rolle. Nej, der skal være et andet modspil, der ikke er politisk styret, som Danmarks Radio er i dag.

Det danske samfund udvikler sig selvfølgelig, men den sammensætning, man i Danmarks Radio har givet redaktionerne, er så gal, at partier, der ikke kan vælges her, placeres i redaktioner i Danmarks Radio, som er af vigtighed for hele det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal prøve at tage udgangspunkt i det forslag, der foreligger, og sige, at netop den salve, vi lige fik præsenteret her, bekræfter, at beslutningerne, hvad angår Danmarks Radio, skal så langt væk fra folketinget som muligt.

Jeg vil godt sige, selvfølgelig, at hvis man sender folk på ferie med et kamera, så er det ressourcemisbrug, og sådan noget kunne man måske gå ind for at standse. Jeg synes, de skulle have været sendt af sted uden kamera, så det ikke bliver beslågt på den måde.

Når man sender folk ned for at fotografere sultne børn, er det måske, fordi vi også skal se, hvordan der ser ud andre steder. At fremskridtspartiet så hellere vil lukke øjnene, er en anden sag.

Hr. Maisted siger, at det er vennerne, der kommer herop og forsvarer Danmarks Radio. Jeg har ikke på noget tidspunkt forsvaret Danmarks Radio. Jeg har ikke sagt noget om programsætningen i Danmarks Radio, og jeg kan godt fortælle, at jeg synes, den reportage, man lavede fra SFs landsmøde, var utrolig dårlig og lidet skildrende i forhold til landsmødet, så jeg ville have ønsket, de havde sendt den efter sporten.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 112 (om størrelsen af radio- og fjernsynsafgifterne pr. 1. april 1984), hr. Albertsen, har ordet.

Albertsen (S):

Der er et par af de bemærkninger, der er fremført, som kræver en vis korrektion. Det gælder først og fremmest de bemærkninger, der er faldet om reguleringen på de såkaldte 4 pct. For det første skal man gøre sig klart, at det er perioden 1. april 1984 til 31. december 1984, vi taler om. Det skøn, der mig bekendt foreligger fra det økonomiske råd, siger, at her må man forvente en udvikling på 7,8 pct., så de 5,1 pct. er en smuk mellemproportional imellem de tal, der i øvrigt har været fremme.

Med hensyn til Danmarks Radios selvstændige placering vil jeg gøre opmærksom på, at så langt tilbage som i 1963, hvor man lavede en tidligere lovrevision, indhentede man et responsum fra fire juridiske professorer, hvoraf de tre ikke var i tvivl om, at det, vi her taler om, er en selvstændig institution. Det formuleredes på den måde, at det »ikke fandtes at være til hinder for, at Danmarks Radio ved lov stilles uden for den almindelige budgetordning« osv. osv. Det vil sige, at det er klart bekræftet fra juridisk hold – fra den juridiske ekspertise, som jeg i og for sig troede at det konservative folkeparti for deres vedkommende helt klart accepterede. Men nu foranlediger man nye spørgsmål om noget, der foreligger materiale om i forvejen.